

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG ÉS AZ EKSZ VÁLASZAI AZ EURÓPAI SZÁMVEVŐSZÉK KÜLÖNJELENTÉSÉRE

„AZ UNIÓ HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT VISSZAFOGADÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉSE: RELEVÁNS INTÉZKEDÉSEK KEVÉS EREDMÉNNYEL”

ÖSSZEFOGLALÁS

A Bizottság közös válasza az I–IX. bekezdésre:

A Bizottság üdvözlí az EU harmadik országokkal folytatott visszafogadási együttműködéséről szóló számvevőszéki különjelentést. A Bizottság úgy véli, hogy a jelentés azáltal, hogy külön figyelmet fordít erre a témakörre, a Bizottság 2020. szeptember 23-i új migrációs és menekültügyi paktumának részeként kellő időben hozzájárul az EU e téren tett erőfeszítéseéhez.

Az új migrációs és menekültügyi paktum megerősített alapot biztosít ahhoz, hogy fenntartható és hosszú távú választ lehessen adni a migráció és a menekültügy kezelésére mind a belső, mind a külső vetület szempontjából. A paktum megerősített, igényre szabott, átfogó és kölcsönösen előnyös partnerségek előmozdítását irányozza elő a származási és tranzitországokkal. A visszatérés és a visszafogadás e partnerségek szerves részét képezi. A harmadik országokkal való konstruktív együttműködés, ezen országok aggodalmainak és szükségleteinek meghallgatása, valamint szükség esetén a támogatás nyújtása e partnerségi megközelítés alapvető elemei, és hozzájárulnak a fenntartható eredmények eléréséhez.

A 2016 óta elért eredményekre építve az új paktum új kezdeményezések és eszközök előterjesztésével méltányosabb és európaibb megközelítést határoz meg a migráció és a menekültügy kezelésére. Ezek szolgálnak alapul a Számvevőszék számos ajánlásának kezeléséhez, mivel a végrehajtás és a társjogalkotókkal a konkrét javaslatokról folytatott megbeszélések folyamatban vannak.

A Bizottság úgy véli, hogy az irreguláris migráció kezelésére és az EU-ban tartózkodásra nem jogosult személyek tényleges visszatérésének biztosítására irányuló fokozott erőfeszítések ellenére az eredmények vegyesek és egyenetlenek, többek között a Számvevőszék jelentésében szereplő 10 ország között.

Amint azt a 2021. február 10-i közleményében (COM(2021) 56 final) hangsúlyozta, a Bizottság szerint fontos a visszatéréssel és visszafogadással kapcsolatos belső és külső kihívások integrált, strukturált és hatékony módon történő kezelése.

A visszafogadás terén folytatott kiszámíthatóbb és megbízhatóbb együttműködés irányába történő előrelépés biztosítása érdekében az EU-nak rugalmasnak kell maradnia a partnerországokkal folytatott együttműködésének strukturálására szolgáló eszköz formáját és tartalmát illetően, valamint az eszközök és a vonatkozó szakpolitikák széles skáláját kell alkalmaznia.

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy folyamatos nyomon követésre, kommunikációra és célzott támogatásra van szükség ahhoz, hogy a visszafogadási eszközök tényleges eredményeket hozzanak, de továbbra is kulcsfontosságúak a releváns ösztönzők.

A vízumkódex 25a. cikke már összekapcsolja a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés szintjét a vízumkiadási politikával, az első értékelő jelentést pedig 2021. február 10-én fogadták el. Fontos lépés a visszafogadást támogató uniós eszközök, projektek és hálózatok körének bővítése (pl. a Frontex által nyújtott operatív támogatás, elektronikus ügyviteli platformok, összekötő tisztviselők cseréje, technikai munkaértekezletek a visszafogadási folyamatban operatív szempontból részt vevő személyzet képzése és mozgósítása érdekében stb.). Ez a mennyiségi és minőségi információkat összegyűjtő tényszerű értékelés egyértelmű képet ad a folyamat valamennyi szakaszában alkalmazott gyakorlatokkal kapcsolatos értékes adatok biztosításával, amely ezt követően célzottan kezelhető.

A menekültügy és a migráció kezeléséről szóló javasolt rendelet 7. cikke olyan koordinációs mechanizmust határoz meg, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a partnerországok szükségleteivel, érdekeivel és prioritásaival összhangban további intézkedéseket határozzon meg és mozgósítson, többek között a vízumokkal kapcsolatos vagy finanszírozási eszközöktől eltérő szakpolitikai területeken is.

A szakpolitikai eszközök megfelelő kombinációjának kialakítása és a különböző szereplők hatásköreinek figyelembevétele megköveteli, hogy az EU és tagállamai egységesen, valamint a partnerországokkal folytatott összehangolt és folyamatos párbeszéd keretében lépjenek fel.

Az önkéntes visszatérés továbbra is a legfenntarthatóbb lehetőség, és az EU továbbra is támogatni fogja a visszatérők visszailleszkedését, amint azt az önkéntes visszatérésre és a visszailleszkedésre vonatkozó, 2021. április 27-i stratégia is meghatározza, amelynek célja a partnerországok kapacitásának építése és a folyamatban való aktív részvételük biztosítása.

Javult a visszatérésre vonatkozó adatok pontossága, és az adatgyűjtés a migrációs statisztikákról szóló módosított rendelettel tovább fog javulni, ezáltal pótolva a korábbi adathiányokat, különösen az önkéntes visszatérés és a visszailleszkedés tekintetében. Az uniós határregisztrációs rendszer hatálybalépése és a visszaküldést szolgáló Schengeni Információs Rendszer működőképessé tétele, valamint a módosított Eurodac-javaslat szintén kiegészíti az összképet. A migrációs helyzetismereti és -elemzési (MISAA) jelentések alapján ezek a fejlemények megbízhatóbb és teljesebb áttekintést nyújtanak majd az önkéntes visszatéréshez és a visszailleszkedéshez nyújtott segítség EU-n belüli elérhetőségéről, felhasználásáról és hatékonyságáról.

X. A Bizottság az összes ajánlást elfogadja.

BEVEZETÉS

05. Az államok azon kötelezettsége, hogy saját állampolgáraikat visszafogadják, a nemzetközi szokásjog egyik alapelve. Ez az elv a visszafogadás terén folytatott együttműködést strukturáló konkrét eszközök meglététől vagy hiányától függetlenül, valamint bizonyos harmadik országokkal vagy régiókkal kötött nagyobb uniós megállapodásokban foglalt rendelkezések hiányától függetlenül érvényes. Ezt az elvet az ENSZ Nemzetközi Jogi Bizottságának munkája már kodifikálta, amit az *opinio juris* és a következetes állami gyakorlat is megerősít, és amelyet a visszafogadás terén folytatott együttműködést strukturáló egyéb többoldalú eszközök is megerősítenek. A saját állampolgárok visszafogadására vonatkozó kötelezettséget a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény fogalmazza meg.

ÉSZREVÉTELEK

25. Számos mennyiségi és minőségi elemet és kritériumot figyelembe kell venni annak mérlegelésekor, hogy meg kell-e kezdeni a visszafogadási tárgyalásokat, és ha igen, mikor és hogyan, ideértve az EU és az adott harmadik ország közötti kapcsolat tekintetében a szerepvállalás politikai lehetőségét, az EU külpolitikai érdekeit és célkitűzéseit, valamint a harmadik országbeli politikai fejleményeket és a releváns belpolitikai megfontolásokat.

27. A Bizottság és az EKSZ hangsúlyozza, hogy a politikai akarat valóban kulcsfontosságú elem, amelyet több kérdés is érinthet. A belpolitikai, gazdasági vagy biztonsági fejlemények hatással lehetnek az adott harmadik ország politikai akaratára és prioritásaira. Sok harmadik országban a visszatérés és a visszafogadás az Európai Unió tagállamaihoz hasonlóan kényes és politikai vonatkozású kérdés. Következésképpen a harmadik országok kormányai gyakran igyekeznek elkerülni a visszafogadással kapcsolatos nyilvánosságot.

28. A legmagasabb politikai szintű szerepvállalás hasznosnak bizonyult a migrációval és különösen a visszafogadással kapcsolatos együttműködés megkönnyítése és a tárgyalások előrehaladásának elősegítése szempontjából. Ennek megfelelően a Bizottság és az EKSZ a külkapcsolatok szerves részeként következetesen felvette a migrációt a magas szintű politikai találkozók és események napirendjére, ideértve a visszafogadásról mint a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés fontos eleméről folytatott megbeszéléseket is. Az uniós tagállamokkal folytatott összehangolt együttműködés (a koherens üzenetek és – amennyiben megvalósítható – közös fellépések és kezdeményezések biztosítása érdekében) hozza a legjobb eredményeket.

Az EU külső migrációs politikájának végrehajtásával kapcsolatos koordináció fokozása érdekében a főképviselő/alelnök és a portugál elnökség társelnöke volt a külügyminiszterek és a belügyminiszterek 2021. március 15-i közös informális találkozájának.

30. A harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó (TCN) záradék tárgyalási irányelvekbe történő beillesztése vagy az ilyen irányelvekből való elhagyása lehetőségével kapcsolatos értékelés mindig folyamatban van, a megfontolások azonban túlmutatnak az adott megállapodás hozzáadott értékén/gyakorlati alkalmazásán – ezek közül néhányat a 3. háttérmagyarázat ismertet.

33. A 2020. novemberi EU–Nigéria miniszteri találkozón kötelezettséget vállaltak arra, hogy számos területen új lendületet adnak a kétoldalú partnerségnek, ideértve a migrációval és a mobilitással kapcsolatos átfogó szerepvállalást is. Ez elősegítette, hogy megállapodás szülessen a visszafogadási megállapodásról szóló tárgyalások újrakezdéséről. 2021 januárja óta öt tárgyalási fordulóra került sor.

38. A Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az uniós visszafogadási megállapodások és intézkedések végrehajtásának aktuális állásáról.

39. A visszafogadási megállapodások megkötésére annak érdekében kerül sor, hogy támogassák és segítsék az országokat abban, hogy a nemzetközi jog alapján eleget tegyenek saját állampolgáraik visszafogadására vonatkozó kötelezettségüknek. A visszafogadó ország számára a visszafogadási megállapodás aláírásából származó fő előny az, hogy fokozza a visszatérési eljárás ellenőrzését és megvédi polgárai jogait a visszatérésük ideje alatt.

42. A Bizottság és az EKSZ hangsúlyozza a hatékony visszafogadási tárgyalások fontosságát az érintett harmadik országok általi politikai mozgósítás biztosítása érdekében, a lojális együttműködés elvével összhangban, biztosítva a koherens üzeneteket és a tagállamok egyes harmadik országokkal fennálló kiváltságos kapcsolataira való támaszkodást. Sok más szakpolitikai területhez hasonlóan az EU és tagállamai közötti, a lojális együttműködés elvének megfelelő együttműködés várhatóan a

legjobb eredményeket hozza a migráció és a mobilitás tekintetében a harmadik országokkal folytatott együttműködés előmozdítása terén.

43. Bár ebben a szakaszban nem született megállapodás igényre szabott csomagokról, folytatódtak a migrációs együttműködésről – többek között a visszafogadásról – szóló országspecifikus megbeszélések, és ez vezetett a partnerségi kereten alapuló megközelítés kialakításához. Példa Nigériára: 2017-ben az EU egy „ösztönző csomagot” mozgósított a migrációról és a mobilitásról, a beruházásokról és a munkahelyekről szóló cselekvési terv formájában, a visszatérésről és visszafogadásról szóló tárgyalások sikeres lezárásáig.

Az érintett tanácsi munkacsoportok rendszeresen tárgyalnak a legfontosabb származási és tranzitországokkal kialakítandó átfogó partnerségekről. Stratégiai szinten a Bizottság és az EKSZ konzultált a tagállamokkal az uniós visszafogadási megállapodás kulcsfontosságú szakaszaiban és az érintett tanácsi munkacsoportokban a megállapodásokról folytatott tárgyalások során. Ezt az új paktum is megerősítette.

44. Bár nem rendszeres módon, de a tagállamok a Sherpa-megközelítés és több közös látogatás révén közösen segítették elő a harmadik országokkal folytatott tárgyalásokat. Ezen túlmenően stratégiai szinten a Bizottság és az EKSZ az uniós visszafogadási megállapodás és a megállapodásokról szóló tárgyalások kulcsfontosságú szakaszaiban (különösen a tárgyalások megkezdése és lezárása előtt) konzultált a tagállamokkal az érintett tanácsi munkacsoportokban.

45. A Bizottság hangsúlyozza a tagállamok politikai mozgósításának hozzáadott értékét, amelyek egységesen lépnek fel és nemzeti ösztönzőkre támaszkodnak.

47. Az ösztönzők valóban fontos elemei a tárgyalások támogatásának. Alapvető fontosságú azonban, hogy az ösztönzőket az új migrációs és menekültügyi paktumban felvázolt átfogó és konstruktív partnerségekbe építsék be. Az ösztönzők segíthetnek az ilyen partnerségek megalapozásában, de csak akkor lehetnek hatékonyak és fenntarthatók, ha a két fél érdekeinek, érzékeny területeinek és aggodalmainak kölcsönös megértésére építenek. Ennek megfelelően az új paktum hangsúlyozza, hogy a partnerségi megközelítés alátámasztására a szakpolitikai eszközök széles körét kell alkalmazni.

49. A legális migráció és a vízumpolitika az új paktumban meghatározott átfogó migrációs megközelítés fontos elemei.

50. A vízumkönnyítés az átfogó kétoldalú kapcsolatok (ideértve a kereskedelmet is) vagy a migrációval kapcsolatos partnerségek előmozdítása releváns elemének is tekinthető.

51. Az új paktummal a Bizottság egy további lépés megtételét javasolta. A menekültügy és a migráció kezeléséről szóló javasolt rendelet 7. cikke lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a továbbiakban is támaszkodjon a vízumkódex alapján a visszafogadással kapcsolatban végzett értékelésre annak érdekében, hogy olyan intézkedéseket azonosítson és javasoljon, amelyek elősegíthetik a harmadik országokkal folytatott visszafogadási együttműködést. Az EU általános kapcsolatainak fényében ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük az adott harmadik ország érdekeit és szükségleteit, valamint azt, hogy mit lehet mozgósítani uniós és tagállami szinten.

52. Az uniós migrációs politika átfogó célja annak biztosítása, hogy a migráció biztonságos és szabályos módon történjen. A pénzügyi támogatás átfogó megközelítést követ, amely magában foglalja a migráció valamennyi aspektusát, így például az irreguláris migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelését, a migráncsempészség elleni küzdelmet, a határigazgatást, a nemzetközi védelemre szoruló személyek védelmét, a befogadó közösségek támogatását, a legális

migrációt és a legális migrációs lehetőségeket, valamint a visszatérést, a visszafogadást és a visszailleszkedést.

53. A vallettai cselekvési terv öt pillért foglal magában: a visszatérést és a visszafogadást, valamint a kiváltó okok kezelését, a migráció kezelését és irányítását, a legális migrációt, valamint az irreguláris migráció elleni küzdelmet.

Az afrikai stabilitással és az irreguláris migráció okainak kezelésével foglalkozó szükséghelyzeti alap további finanszírozást biztosított a vallettai közös cselekvési terv végrehajtásának támogatására az öt pillér kezelése révén.

57. Az NDICI – Globális Európa előirányozza, hogy a partnerekkel összehangoltabb, holisztikusabb és strukturáltabb megközelítést fognak alkalmazni a migrációval kapcsolatban, rugalmas ösztönző megközelítés révén. Ez a megközelítés az új migrációs és menekültügyi paktumban kidolgozott, sokkal szélesebb körű eszköztár részét képezi. A migrációval kapcsolatos kiegyensúlyozott ösztönzők csak akkor hozhatnak eredményt és maximalizálhatják nemzetközi partnerségeink hatását, ha azok egy kiegyensúlyozott és átfogó uniós megközelítés részét képezik.

58. A partnerségi és együttműködési megállapodások politikai megállapodások, amelyeket gyakran különálló és önálló kereskedelmi megállapodások egészítenek ki. A társulási megállapodások legtöbbször a szélesebb körű politikai és gazdasági együttműködésre vonatkozó részek mellett külön kereskedelmi pillért is tartalmaznak.

62. Az Európai Bizottság szolgálatai jelenleg véglegesítik az EU általános vámkedvezmény-rendszeréről szóló bizottsági jogalkotási javaslatot, amelyet a biztosi testület várhatóan 2021 második felében fogad el.

A 978/2012/EU rendelet¹ felülvizsgálatát előkészítő hatásvizsgálat alátámasztására külső tanulmány készül.

63. A legális migráció a kiegyensúlyozott, átfogó és kölcsönösen előnyös migrációs partnerségek szerves részét képezi. Előnyöket biztosíthat mind a származási, tranzit- és célországok, mind maguk a migránsok számára. Megszüntetheti az Európába vezető veszélyes utazásokra való ösztönzést. Emellett számos partner számára kulcsfontosságú kérdés, akik gyakran több legális migrációs lehetőséget kérnek.

Bár a migráns munkavállalók befogadása volumenének meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik, az EU támogathatja a harmadik országokat a legális migráció és mobilitás előmozdításában. Például az új migrációs és menekültügyi paktumban foglaltaknak megfelelően a Bizottság tehetséggondozási partnerségeket fog indítani kiválasztott harmadik országokkal a legális migráció és mobilitás előmozdítása érdekében. A koncepciót a tagállamok, az üzleti szféra, az oktatás és más szereplők részvételével megrendezett magas szintű konferencia keretében indítják el.

67. A negatív ösztönzők alkalmazását az adott országra és régióra vonatkozó szélesebb körű uniós érdekekhez és célkitűzésekhez kell viszonyítani, és gondosan értékelni kell a lehetséges hatást és hatékonyságot. A harmadik országokkal közös eredményközpontú programmal rendelkező átfogó partnerség kialakítására irányuló konstruktív megközelítés a legjobb fenntartható eredményeket ígéri.

¹ A tanulmány előzetes zárójelentése nyilvánosan hozzáférhető az alábbi linken: <https://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/analysis/policy-evaluation/impact-assessments/>

69. A partnerségi keret végrehajtásának támogatására 2016-ban létrehozott bizottsági munkacsoport teret biztosított a Bizottság szervezeti egységei és az EKSZ közötti koordinációnak és vitának. A koordinációra több szinten kerül sor: az uniós szolgálatok (a Bizottság szervezeti egységei és az EKSZ) között, az uniós szolgálatok és a tagállamok között, valamint maguk a tagállamok között.

A partnerségi kerettel foglalkozó munkacsoport – rendszeres, heti információcsere révén – továbbra is aktívan tevékenykedik.

A Coreperen kívül a menekültügy és a migráció külső vonatkozásaival foglalkozó munkacsoport és a Bevándorlással, Határokkal és Menekültüggyel Foglalkozó Stratégiai Bizottság (SCIFA) a tagállamok, a Bizottság és az EKSZ közötti, a migrációval kapcsolatos koordináció fő fórumai.

78. Fontos hangsúlyozni, hogy egyes esetekben a visszatérési vegyes bizottságok/közös munkacsoportok révén megvalósuló folyamatos szerepvállalás hozzájárult az együttműködés fenntartható javulásához.

79. A migrációról és a mobilitásról folytatott párbeszédnek mindazonáltal hatékonyak lehetnek azáltal, hogy a visszatérést és visszafogadást a migrációval kapcsolatos együttműködés tágabb összefüggésébe helyezik, és segíthetnek konkrét kérdések kezelésében.

95. A visszafogadási ügyviteli rendszer (RCMS) sikere és hatékonysága számos más tényezőtől is függ, mint például a kapacitástól, a pénzügyi forrásoktól, a többi partner bevonásától és a technikai támogatástól. Ezért az uniós projektek általában azt irányozzák elő, hogy az RCMS valamennyi érintett harmadik országban való telepítését követően is folytatódik az operatív és pénzügyi támogatás, ideértve a rendszert használó személyzet képzését és a további technikai fejlesztések kezelését is.

98. A Bizottság nemrégiben fogadta el az önkéntes visszatérésre és a visszailleszkedésre vonatkozó első uniós stratégiáját, amelynek célja az EU-ból való önkéntes visszatérés arányának növelése és az önkéntes visszatérési rendszerek minőségének javítása. Egységesebb és összehangoltabb megközelítést javasol a tagállamok között az önkéntes visszatérésben és a visszailleszkedésben rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében.

A IV. mellékletben szereplő projektek értékelését illetően a Bizottság hangsúlyozza, hogy néhány afganisztáni és bangladesi projektet kiterjesztettek a várt outputok elérése érdekében. Amint azt a 101. bekezdésben is elismerik, a Bizottság enyhítő intézkedéseket hozott annak érdekében, hogy reagáljon azokra a nehézségekre, amelyekkel a projektek az adott országok kihívást jelentő helyzetével kapcsolatban szembesültek, Banglades esetében pedig a várt eredmények elérése érdekében a visszatérésre kötelezett személyek számát csökkentette a tervezetthez képest. A Bizottság ezért arra számít, hogy a megvalósított outputok és a fenntarthatóság tekintetében elért eredmények a projekttevékenységek befejezésekor legalább „részben kielégítőek” lesznek.

99. b) Az Iránból és Pakisztánból Afganisztánba történő 820 000 visszatérés számadata a visszatérések (nem személyek) számára utal, és magában foglalja az Irán és Afganisztán közötti, különösen magas szintű cirkulációs és szezonális migrációt is.

105. Az afganisztáni visszailleszkedési támogatás fenntarthatóságát hátrányosan érintette a munkaerőpiac telítettsége és az ország általános gazdasági visszaesése is. Adott esetben a Bizottság és végrehajtó partnerei enyhítő intézkedéseket hoztak annak érdekében, hogy elősegítsék a szakoktatásban- és képzésben végzetek piaci lehetőségekhez való jobb hozzáférését. A programok felidős értékelése megállapította, hogy az egyik programban elfogadott munkahelyi képzés és

munkahelyi előrelépés jó megközelítés a munkahelyteremtés szempontjából a magánszektor közvetlen bevonása révén.

110. Az Eurostatról származó hivatalos statisztikákat és a Frontex operatív adatait különböző célokra gyűjtik, és azokat nem lehet közvetlenül összehasonlítani azok eltérő időszerevése, gyakorisága és összeállítási kerete miatt.

A Bizottság hangsúlyozza az Eurostat és a Frontex között a visszatéréssel kapcsolatos adatok terén meglévő együttműködést, amelynek célja a szinergiák elérése, ugyanakkor meg kell különböztetni a Frontex operatív adatainak áramlását a tagállamok által az Eurostatnak szolgáltatott hivatalos statisztikáktól.

111. A Bizottság megjegyzi, hogy a tagállamok nem járulnak hozzá szisztematikusan ugyanilyen részletességgel az adatgyűjtéshez, különösen a visszafogadással foglalkozó szakértői csoport ülési keretében.

116. A kérelem időpontjától a dokumentumok kiállításáig számított átlagos időtartam 2021-ben került be a kérdőívbe a tagállamok által annak rendelkezésre állása esetén benyújtandó információként.

KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

122. A migrációval, ezen belül a visszafogadással kapcsolatos együttműködés megkönnyítése érdekében a Bizottság és az EKSZ következetesen felvette a migrációt a magas szintű politikai találkozók napirendjére. Amint az az új paktumban is szerepel, továbbra is ezt a megközelítést kell követni és annak fokozására van szükség.

1. ajánlás – Az uniós visszafogadási megállapodásról folytatott tárgyalások során rugalmas megközelítést kell alkalmazni

A Bizottság elfogadja az ajánlást.

125. A Bizottság és az EKSZ hangsúlyozza a hatékony visszafogadási tárgyalások fontosságát az érintett harmadik országok általi politikai mozgósítás biztosítása érdekében, a lojális együttműködés elvével összhangban, biztosítva a koherens üzeneteket és a tagállamok egyes harmadik országokkal fennálló kiváltságos kapcsolataira való támaszkodást. Sok más szakpolitikai területhez hasonlóan, a Szerződésben foglalt egyik követelmény, az „egységes fellépés”, valamint az erőfeszítések egyesítése várhatóan a legjobb eredményeket hozza a migráció és a mobilitás terén a harmadik országokkal folytatott együttműködés előmozdítása tekintetében. Ezt az új paktum is megerősítette.

2. ajánlás – Szinergiák kialakítása a tagállamokkal

A Bizottság elfogadja az ajánlást.

Első franciabekezdés. A visszatérési politikát valóban az átfogó migrációs politika részeként kell kezelni, amint azt az új paktum is tükrözi.

126. Az EU konstruktív megközelítést alkalmaz az átfogó és kölcsönösen előnyös migrációs partnerségek kiépítése terén a hosszú távú és fenntartható eredmények, és az uniós célkitűzések elérése érdekében. E partnerségek egyik eleme a visszatérés és a visszafogadás. A pozitív ösztönzők segíthetik az együttműködést, de akkor a leghatékonyabbak, ha azokat beépítik az adott harmadik országgal kialakított partnerségbe, és megfelelnek a partner érdekeinek és szükségleteinek.

Általában véve a kereskedelempolitika és különösen a kereskedelmi megállapodások fő célja a gazdasági kapcsolatok javítása, valamint a munkahelyteremtés és a növekedés mindkét partner esetében. Ezért kedvező hatást gyakorol a harmadik országokra, és hozzájárul a problémák gyökerének megoldásához.

127. Előrelépés történt a koordináció több szinten történő fokozása terén: az uniós szolgálatok (a Bizottság szervezeti egységei és az EKSZ), az uniós szolgálatok és a tagállamok között, valamint maguk a tagállamok között (lásd a 69. bekezdést).

A negatív ösztönzők alkalmazását alaposan meg kell fontolni, figyelembe véve a tágabb értelemben vett uniós érdekeket és célkitűzéseket. A harmadik országokkal közös eredményközpontú programmal rendelkező átfogó partnerség kialakítására irányuló konstruktív megközelítés a legjobb fenntartható eredményeket ígéri.

3. ajánlás – Meg kell erősíteni a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés ösztönzőit

A Bizottság elfogadja az ajánlást.

Az új menekültügyi és migrációs paktum olyan megközelítést határoz meg, amelynek keretében az EU és a tagállamok szakpolitikáinak és eszközeinek teljes skáláját egyesítik és stratégiai módon mozgósítják a paktumban kitűzött célok elérése érdekében. Ez a kölcsönösen előnyös partnerségek megvalósítására irányuló, igényre szabott megközelítés része. Kulcsfontosságú az uniós szolgálatok közötti és a tagállamokkal való szoros koordináció, és az eszközök némelyikét az 127. bekezdés ismerteti. Ezen túlmenően a Bizottság szolgálatközi konzultációk, az intézményközi kapcsolatokkal foglalkozó csoport (GRI) és a külső koordinációs csoport (EXCO) munkája révén biztosítja a különböző szakpolitikák és eszközök migrációra gyakorolt hatásának alapos vizsgálatát. A visszatérés és a visszafogadás a tágabb politikai keretbe ágyazott átfogó migrációs politika egyik eleme.

134. Az Eurostat által a visszatérésekre vonatkozóan végzett gyakoribb és részletesebb hivatalos statisztikai adatgyűjtés közelmúltbeli fejlesztése pótolni fogja a korábbi adathiányokat, és lehetővé teszi az adatminőség további javulását.

A visszafogadás gyorsaságára vonatkozó adatok operatív adatok.

A visszatérésre/visszafogadásra vonatkozó fő adatkészleteket az Eurostat és a Frontex gyűjti össze a tagállamoktól (az irreguláris határátlépésekről, az irregulárisan tartózkodó migránsokról, a kiutasítási határozatokról, a harmadik országba való visszatérésről).

Az igényektől függően ezeket az adatkészleteket a vízumkódex szerinti átfogó mutatókkal és a tagállamoktól származó információkkal együtt használják. Az alapos mennyiségi és minőségi inputok kombinációja sokkal pontosabb képet ad a visszafogadással kapcsolatos együttműködés szintjéről, és értékes információkkal szolgál a folyamat valamennyi szakaszában alkalmazott gyakorlatokról.

135. Lásd a Bizottság 111. bekezdésre adott válaszát.

4. ajánlás – Javítani kell az adatgyűjtést

A Bizottság elfogadja az ajánlást.

Első franciabekezdés. Ami a visszafogadási folyamat gyorsaságát illeti (azaz azzal kapcsolatban, hogy a harmadik országok időben segítséget nyújtanak a tagállamoknak az állampolgárok azonosítására

vagy az úti okmányok kiállítására irányuló kérelmeihez), az eljárás tényleges (átlagos) hosszának kérdésével a vízumkódex 25a. cikke szerinti 2021. évi adatgyűjtés keretében foglalkoztak. Az eredményeket 2021 végéig terjesztik a Tanács elé.

Második franciabekezdés. A Bizottság törekedni fog arra, hogy megerősítse a nyomon követés és értékelés területén alkalmazott előírásokat és folyamatokat, különösen az EU-IOM tudásmenedzsment-központ által kifejlesztett összehangolt eszközök, valamint a megerősített adatelemzés és -kutatás alapján. Ezek az erőfeszítések lehetővé tennék a régiók közötti összehasonlító elemzéseket, különösen a visszailleszkedés fenntarthatóságának területén.